

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna peti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se čena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 142.

V Ljubljani, v ponedeljek 22. junija 1884.

Letnik XII.

Katoliška zmaga v Belgiji.

Bilo je l. 1878 v poletju evropskega laži-liberalizma, ko so prinašali liberalni listi vseh boj v bombastičnem slogu sestavljene uvodne članke z napisom: „Dežela je govorila“. Res govorila je, pa govorila je v resnici žalostno, ker po liberalnem programu omamljeno belgijsko ljudstvo se je zazibalo v spanje, spanje sladko, ter tako omogočilo zmago prostozidarjev. Pa to spanje in te sanje so bile le malo časa sladke. Prvi tedni liberalnega gospodstva so povsod medeni, bili so pri nas, v Španiji in tudi v Belgiji. A ko je preteklo nekoliko mesecev, da ne rečem let, sprevrgla se je vsa sladkost v bitko grenkost. Ljudstvo se je začelo dramiti, oči so se mu jele odpirati, zdelo se mu je, da ni na pravi poti in ko so začeli prostozidarski kolovodje boj proti papežu, proti redovnikom, katoliškim šolam in sploh vsemu verskemu, spoznalo je, kako blizu propada je že. K temu so se pa pridružili še drugi „blagri“, ki „krasé“ povsodi poljane liberalnega gospodstva: državni primanjkljaj in neznosni davki. Liberalizem namreč še ni bil nikjer po ceni in je tudi Belgijce stal skoro celo milijardo frankov. Rad bi bil belgijski narod zdaj spremenil svoje gospodarje, a bilo je prepozno. „Kdor ima moč, ta je mož“ veljalo je tudi v Belgiji. Prostozidarji videči, da je njihova zmaga le nasledek verske mlačnosti in prepričani da večina naroda ni na njihovi strani, so volilni zistem v šestih letih štirikrat spremenili, da bi vsaj vtrdili svojo veljavo. Ko so bile pred tremi leti dopolnilne volitve, videli so še precej vspeha, vendar ne toliko, kolikor so ga pričakovali. Dobili so zopet večino, ki je znašala 20 glasov, tako, da so imeli v zbornici prostozidarji 79 katoličani pa le 59 glasov. Pa s tem še niso bili zadovoljni, opozicija je bila še vedno premočna, zato so jo hoteli na vsak način vničiti. Spremenili so četrtič volilni zistem, določili so, da morajo volilci poskušajo narediti, ali so sposobni za volilca ali ne, ter tako v roko prostozidarske izpraševalne komisije položili osodo bodoče zbornice. Na ta način so mislili, si bomo svoje stališče utrdili za zmeraj, saj voliti je smel le oni, kateri je bil vladi prijazen, in če ga je izpraševalna komisija zavrgla. Kako je ta brezozirno izvrševala svoj posel, kaže to, da je potrdila volilce, ki so znali komaj brati, pisati pa še ne popolnoma, če so le bili liberalci, zato pa zavrgla može katoliške stranke, ki so dovršili gimnazijo in še vseučilišče. Posebno jezuitom je bila zelo nasprotna in je odrekla volilno pravico takim udom Jezusove družbe, ki so sloveli po svoji učenosti. Pa vrsta krivic še ni končana. Da bi razni redovniki ne vplivali na volilce, je zbornica določila, da menihi ne smejo voliti tam, kjer navadno stanujejo ali kjer je samostan, ampak v svojem rojstnem kraju. Menili so, da se tako pač ne bodo mogli vdeležiti volitve.

Tako je bilo vse pripravljeno za prihodnje volitve, katoličane je navdajala žalost, prostozidarji so si pa bili že popolnoma svesti svoje zmage. Kar jim je pa razun novega volilnega zistema dajalo še posebno zaupanje do večine v zbornici je pa to, da je bilo letos izpraznjenih 40 konservativnih sedežev in le 29 liberalnih in da so imeli letos voliti oni deli dežele, v katerih so večja mesta, — trdnjave nejevere, ki gotovo tudi na okolico vplivajo. Pod tacimi avspicijami se je bližal osodepolni dan, obe stranki ste obrnili svojo pozornost še na izid volitev v krajevne

zastope, ki so se malo pred 10. junijem vršile in so bile nekako merilo za one 10. junija. Že tu se je pokazalo, kako malo sočutja si je pridobilo prostozidarstvo med ljudstvom in kako na slabi podlagi stoji. Na veliko iznenadenje vseh so zmagali večinoma katoliški kandidati in koj na to je mogel popisati konservativni „Courrier de Bruxelles“, da je 10. dan junija dan prostosti. Olajšalo se je nekoliko srce katoličanom, nade liberalcem so se pa močno zmanjšale, če tudi se jim še sanjalo ni, da bi mogli njihovi kandidati propasti; tako za trdne so se že imeli.

Kako iznenadenje in začudenje je tedaj zavladalo po vsem kraljestvu, ko se je razneslo poročilo, da niso bili samo vsi dosednji katoliški poslanci zopet voljeni, ampak, da je katoliška stranka še pridobila celih 26 sedežev, tako da so liberalcem ostali le še trije! To je bilo nepričakovano, da neverjetno! Kdo se je pač nadjal take sijajne zmage! Dva ministra sta propadla in celo glavno mesto Bruselj, o kterege liberalizmu so si bili prostozidarji svesti, je volilo z večino 1347 glasov katoliške poslance. To je bil hud vdarec! Dežela je govorila; s tem odločilnim dnem je bila zavrnjena politika ministra Frere-Orbana in katoliški belgijski narod se je znebil težkega brezverskega jarma! Prišel je dan prostosti! Postava, katero so sklenili prostozidarji, da zdrobé katoličanstvo, je goljufala postavodajalce. Ljudstvo je pa bilo odškodovano za pritisk in krivice, ktere je moralo prenašati šest let. Veselje in navdušenje katoličanov se še zdaj ni poglobilo, kakor tudi ne žalost in obupnost liberalcev. Prej imenovani katoliški list imenuje to zmago „orjaškoe, ki je zadela prostozidarje, kakor strela z jasnega, ki je grobo kope prostosti same pahnila v grob“. To potrjujejo po svoje tudi liberalci. Tako piše prostozidarski „Indépendance Belge“. „Vsi naši upi so vničeni, to ni samo poraz, to je nesreča, ki prekosi vsa še tako malosrečna prerokovanja.“ — Nasledek velikanske zmage je, da je prostozidarsko in zapravljivo ministerstvo odstopilo in naredilo prostor katoliškim konservativnim možem. S tem je Belgija zopet rešena popolne nejevere in — revolucije.

Koga ne spominja ta veseli dogodek, pravi „Čech“, osode izraelskega naroda pred tremi tisoč leti. Ker so bili izraelski sinovi hudobni, izročil jih je Bog v oblast Madijanov, Amalekitev in Filistejcev. Ko so Izraelci obdelali polje, so prišli Madijani in Amalekiti, ter razdajali izraelske hiše, vse vničili, odnesli sadeže in odpeljali vso živino. Kakor kobilice so napolnili „obljubljeno deželo“. Ponižan je bil Izrael pred obličjem svojih mnogoštevilnih nasprotnikov. V tej stiski se obrne k Bogu, kateri mu pošlje rešenika — Gedeona. V kratkem času je bila vničena moč njegovih nasprotnikov Izraelci — katoličanje, Filistejci — prostozidarji! Kakor takrat Izraeli, tako so bili zdaj stiskani belgijski katoličanje po liberalcih. Vničiti so hoteli njihove hiše — z neznosnimi davki, trgali so jim vero iz srca in zapeljevali njihove otroke v brezvernih šolah. Napovedali so jim že nove krivice, ktere bodo morali pretrpeti, ako se ne odpovedó najdražjemu zakladu — sveti veri. V tej stiski se obrne belgijski narod k Bogu. Vzdrži se iz svoje mlačnosti, začne delovati in nasledek je — nepričakovan, silen poraz prostozidarjev. Da bi ta zgled našel dosti posnemovalcev tudi v drugih deželah, kjer zdihuje katoliška cerkev še vedno v jeklenih okovih otrpjenega liberalizma! Da bi pa tudi nas

vnmal v častnem boji za najdražje svetinje svete vere, za mili dom in blagor ljubljenege vladarja!

Politični pregled.

V Ljubljani, 23. junija.

Notranje dežele.

Preosnova deželne brambe je potrjena po dotični cesarski postavi od 10. junija in se bodo posamični batalijoni za slučaj vojske že sedaj združili v brambovske polke. Do sedaj smo imeli 82 brambovskih batalijonov, odslej na dalje bomo imeli 22 polkov in ti bodo: št. 1 na Dunaji dolnjeavstrijski; št. 2 v Lincu gorenjeavstrijsko-solnograški; št. 3 v Gradcu štajarski; št. 4 v Celovcu štajarsko-koroški; št. 5 v Ljubljani kranjsko-primorski; št. 6 v Hebu (Eger), št. 7 v Pilznu; št. 8 v Pragi, št. 9 Litomericah, št. 10 v Mladí Boleslavi, št. 11 v Jičínu, št. 12 v Časlavi — vsi češki; št. 13 v Olomueci in št. 14 v Brnu moravska; št. 15 v Opavi moravsko-slezijski; št. 16 v Krakovem, št. 17 v Breszovem, št. 18 v Przemyslu, št. 19 v Lvovu, št. 20 v Stanislavu, št. 21 v Zloczovem, vsi gališki; št. 22 v Cernovicah bukovinski.

Vanarhistovski obravnavi pred Graško porotno sodnijo se je žalibog zopet pokazalo, kako malo da sedanji svet na prisego in njen visoki pomen drži. Priča Reuterer, ki je v prvi preskavi prav določno izrekel in potrdil, da je bil Roggenbauer na 19. aprila l. l. doma, je sedaj izrekel, da ga je Roggenbauerca pregovorila, da je po krivem pričal. Predsednik ostrmi in nevoljen zakliče: „Kam bomo prišli, če se bo svetost prisega tako malo spoštovala? Jako žalostno je, da se današnji svet na tako brezbožen način šali s prisego“. Vsled tega je državni pravdnik zahteval, da so Roggenbauerco odmah zaprli. Pri zatožencu Slejku dobili so mnogo veleizdajskih tiskovin. On sam se pa pritoži, da so ga 24 ur zaprli v temnico, ker je v zaporu nekega frajtarja ozmirjal, kateri je ondi na straži stal. Predsednik na to pravi, da se je to le zgodilo, ker je Slejk poskušal s Huberjem se razgovarjati, frajtar mu je pa to zabranil, na kar je Slejk škatljico od klinčkov privezal na nit in se je s tisto napravo skušal s Huberjem sporazumeti po znamenjih. Zatoženec Schneider se gledé tiskovin pri njem dobljenih izgovarja, da mu jih je ravno na dan pohišne preiskave neka neznana oseba morala skozi vetrnice (polokna) v sobo vreči, da bi ga v škodo pripravila. Tiskovine, ki so jih pri njem dobili, povečujejo dela Dunajskih socialstov; ravno tako se je našlo mnogo veleizdajskih tiskovin blizu Schneiderjevega stanovanja po Körösiški cesti raztresenih. Tudi zapisnik naročnikov za socialni časnik „Zukunft“ imel je Schneider v svojem stanovanju. Predsednik tudi pripozna, da je Schneiderju došlo še mnogo prepovednih tiskovin še potem, ko je že zaprt bil.

V tretji seji *Goriškega deželnega zbora* bila so na dnevnem redu poročila o raznih zalogah in štipendijah, ktera so se vsa odobrila. Splošno važni predlogi bili so: poročilo poslanca Gasserja v imenu odbora za podporo, ki se je odmenila šoli za izdelovanje čipek v Dolnji Otlici; predlog se sprejame. Dalje isti poslanec poroča o zakupu vojaške bolnišnice na Placuti in nasvetuje, naj se še dalje pusti vladi v zakupu. Predlog se je izročil finančnemu odseku v pretres.

V četrti seji *isterskega deželnega zbora* vkresala se je iskra, ki bode morda tudi letos napravila plamen, ki je lansko leto pustil po Poreškem deželnem zboru. Rekli smo že, da so slovanski poslanci sklenili v deželnem zboru se le edino slovanske posluzevati. Danes se je zopet poslužil poslanec Spinčič v debati gledé prošnje Laniške občine, ki bi se rada od Buzeta ločila. Ko je končal oglasi se deželnega glavarja namestnik dr. Amersoso

in pravi, da kadar bodo slovanski poslanci posluževali se slovansčine, jih bodo Lahji pač poslušali, nikdar se pa ne bodo vdeleževali debate, ker jim je večinoma slovansčina nerazumljiva. (Kar pa ni res!) Ta izjava je vsega spomina vredna. Lansko leto peklenski ropot, ko se je prva hrvaška beseda spregovorila, letos pa pravi dr. Amoroso, hud Lahon, da slovanski manjini ne more zabraniti, da bi ne govorila v materinščini. Lep korak! Le tako nadalje in Istra bo kmalo popolnoma naša! Poslanec Laginja oporeka dr. Amorosu rekoč, da laška večina slovansčine le razumeti noče ter podpira predlog Spinčičev. Enako se tudi poslanec Zamlič potegne v hrvaščini za Laginjine trditve gledé teženj Kastavke občine. Ni nam posebj potreba omenjati, da so bile vse besede slovanskih poslancev bob v steno za talijansko večino. Vse je ostalo, kakor je bilo že poprej v odsekih sklenjeno. Le enega Lahji Slovanom ne morejo vzeti in to je pripoznanje pravice slovansčine v Poreškem deželnem zboru in to je za sedaj tudi že nekaj vredno! Naj se Lahji repenčijo kolikor jim drago, prišel bo dan, da bo v Istri gospod postal Slovan. Nikdo ne more zanikati, da ni prav tako, in da pravica ta v Istri gré Slovanom po naravi in po postavi.

Vnanje države.

Deset milijonov dinarjev (frankov) prinašala bo nova davčna postavi na **Srbskem** državi več dohodkov, kakor jih je ona do sedaj imela in se bodo skupni dohodki nakopičili na okroglo število 40 milijonov, kar bo popolnoma zadostovalo za tekoče državne potrebe. Da se starega dolga odkrižajo, mislijo na posodo vzeti toliko, da bodo tudi posojilo na srbske loze s tem pokrili. Potrebovali bi, pravijo, blizo 25 milijonov frankov, ktere bi naložili na 5% zlato rento, ki naj bi se ne amortizovala. Za denar so poprašali pri „Comptoir d'escompte“ v Parizu, kjer bodo takoj pisma podpisali, kakor bodo z novo davčno postavo popolnoma v redu.

Angleški poslanec v Carigradu izrekel se je gledé **bolgarsko-srbskega razpora**, tako, da bi morala bolgarske zadeve Turčija v roke vzeti, ker je ona čez bolgarsko zemljo suverena oblast. Nemški poslanec mu je pa rekel, da naj zadevo pusti pri miru, kajti to bi bila za Turčijo ravno tako nehvaležna kakor neizpeljiva naloga. Iz tega se pač vidi, da Nemci turško nezmožnost v vseh političnih razmerah dosti bolje poznajo, kakor pa Angleži. Dalje pravi nemški poslanec Angležu, da naj le brez skrbi prepusti kočljivo stvar Avstriji v Belemgradu, Rusiji pa v Sofiji in dognana bo prej, kakor pa bi se lena Turčija z divana dvignila, da se po poprišči ozre in izvé, za kaj da se gre. Ker so tudi Lahji rekli, da je tako najbolje, sprevidel je konečno tudi trmoglaví Anglež in se je vdal.

Belgijsko novo ministerstvo je na pravem koncu začelo pometati po zasmrjeni državi. Spravilo se je namreč nad prve državne uradnike, nad kraljeve namestnike ali guvernerje. Zapadnofladerski guverner prestavil se je na razpolaganje, oni v Brabantu pa od službe odstaval. Prošnji za odstavo iz službe guvernerjev iz Hennegau-a in Luksenburga ste se sprejeli.

„Germania“ piše, da se je gledé zopetnega namješčenja **kardinala Ledehovskega** v Poznańsko nadškofijo vse podrló. Vzrok temu je menda nemški poslanec pri sv. stolu, ki ni vestno svoje službe opravljal in je tako glavno pogodbo, ktero so sv. oče nemškemu cesarstvu stavili, pozabil javiti nemški vladi. Tudi je mislil po stranskih potih vplivati na sv. očeta in se je iz tega namena soznalil z mnogimi velikimi gospodi na papeževem dvoru, kterih se je mislil posluževati v dosego svojega namena. Dosegel pa po tem potu ni prav nič, pač pak je še to zgnubil, kar si je bil poprej z velikim trudom zgradil.

Nemška cerkvena politika, ki ni ne tič ne miš, se bo še nadaljevala, ako smemo to sklepati iz najnovejše sestave nemškega državnega sveta. Ondi so zbrani katoliški cerkvi prijazni, strpljivi in njej naravnost nasprotni in sovražni možje. Le na narodnost se ni prav nič oziralo. V tem najnovejšem izdelku nemške državne modrosti zastopana sta dva velika prijatelja katolikov, Fuldaški škof in baron pl. Schorlemer-Alst; nek državni katolik; predsednik gosposke zbornice; vojvoda Rati-borski; trije konservativci, ki so prijatelji katoliški cerkvi. Dalje nekaj takih mož, ki se ne ogrevajo ne za to in ne za ono stranko, kakor so: uradni svetnik Dietze, ki je že več let z državnim kancelerjem največji prijatelj; predsednik državnega zbora pl. Levettow, strankar Mennigerode in grajščak pl. Wedell-Malihov. Konečno so pa še štirje odlični nasprotniki katoliške cerkve in krepki pristaši dosedanje proticerkvene politike, namreč bivši vrhovni predsednik Šlezijški, grof Arnim-Boitzenberg in narodno-liberalci: dr. Miquel, pl. Bennigsen in profesor Gneist.

Angleški poslanec na Dunaji javil je avstrijski vladi angleško-francosko pogodbo gledé **egiptovskega vprašanja** in rekel, da se bode sedaj predložila ostalim velesilam v pretres. Nič se pa še ne ve, kaj bo k tej pogodbi angleški parlament rekel, kajti vlada in poslednji sta si še vedno silno navskriž. Kakor se čuje, so Rusi na angleško-francosko pogodbo gledé Egipta že nekoliko oprezní postali in zahtevajo bolj natančnih pojasnil ter zahtevajo svoje lastno zastopništvo v mednarodni kontroli egiptovskih denarnih zadev. Pogodba, ki ste jo An-

gleška in Francoska gledé Egipta sklenili, je pa menda taka, da boste potrčno posojilo obe državi Egiptu vzajemno posodili.

Izvirni dopisi.

Iz Št. Lorenca ob Temenici, 15. junija. (Dolenjska železnica.) Ko je slavni deželni odbor 10. maja t. l. sklical gospode ude in odbornike deželnega odbora ter med nje tudi zastopnike občin onih krajev, kjer naj bi se speljala dolenjska železnica, in zlasti od Temeniške doline in Krke, kakor tudi za železnico od Rakeka čez Kočevje do Rudolfovega, bilo je kaj modro in vsa čast in hvala našemu deželnemu glavarju grofu Thurnu za ta trud in lepo vodstvo one seje. Res takoj, ko so gospodje odborniki prišli skupaj, bil je živahen razgovor med povabljenimi ter se je čul le en glas, da železna proga čez Dolenjsko je edina prava od Ljubljane čez Šmarjijo, Višnjogoro memo Zatičine, Št. Vid, potem po Temeniški dolini čez Trebnje, Mirnopeč do Novega mesta in dalje do Karlovca.

Ker se pa pri omenjeni seji po izreku gospoda deželnega glavarja in gosp. deželnega poslanca Murnika ni dalo ničesar gotovega skleniti, volil se je po nasvetu omenjenih gospodov pododbor v to svrhu, da bi med dotičnimi kraji, kjer bi bilo najbolj pripravno speljati Dolenjsko železnico, posredoval ter o tem poročal na višjem mestu. Res prevažna naloga je to, naj bi toraj ta pododbor ne držal križem rok, ampak se takoj djansko prepričati blagovolil, zlasti še pred shodom ali snidenjem deželnega zbora, ako ta slavni pododbor še ni pričel. Vsekako se smemo pa Dolenjci zanesti na ta pododbor, kajti izvoljeni so vsi, ki so marljivi, vstrajni in za blagor ljudstva vsigdar pripravljeni, kakor gg. Ljubljanski župan gosp. P. Grasselli, gosp. deželni deželni poslanec Murnik, g. Luckmann, kupčijske zbornice predsednik g. Kušar, državni poslanec grof Margheri in nadinženir g. Venuš.

Ko bi mi tukajšnji Dolenjci vedeli, kdaj da se hočejo dejansko in osebno prepričati omenjeni gospodje, gotovo bi jih radostno sprejeli, ter jim vsako reč pokazali, ter jih vodili po krajih, ki jim samim niso znani, kjer pa bi imela iti železna cesta. Nikar pa zameriti, ako sem si drznil reči, da kraji jim niso znani, kajti prepričan sem se, da Temeniške doline in občine v tem kraji deželni odbor ne pozná in prav zato je bila taka mlačnost od slavnega deželnega zbora za progo po Temeniški dolini. Poslancem dostikrat kraji niso znani, ktere zastopajo, volilcev mnenja in teženj ne poznajo in razmere dotičnih krajev so jim tuja reč, ker jih med nje ni. Ni vselej dovelj, da se zastopa le splošnja korist vsega ljudstva, ampak treba je tudi posamično se potegovati za kraje in ljudstvo, ktero kak poslanec zastopa ter vé in je prepričan, kaj komu manjka, da sporoča to v deželnem zboru. Le na tak način ima priprosto ljudstvo vse zaupanje v gospode poslance, ako je prepričano, da je poslancem mar za njih volilce. Še je čas storiti kaj za nas, le poguma je treba in vstrajnosti. Dolenjec ne sme vedno zadnji sluga v deželi biti, ampak spodobi se in treba je, da se mu pride na pomoč, kajti, kjer je zemlja plodna, gozdi z mnogovrstnim lesom še lepi, živinoreja precejšnja, se dá mnogo storiti za prihodnost in tudi sedanjost bi se otešala. Ta kraj Dolenjske vedela je ceniti že cesarica Marija Terezija, saj je bila ona ukazala tod speljati veliko cesto, pa tudi Panonci bili so tu naseljeni in še preje bilo je tukaj mnogo naselbin, kar pričajo mnoga izkopanja, za ktere pa v daljših krajih še ne vedó, kakor je na pr. ravno tukaj ob Št. Lovrencu in v županiji Praproče.

Naj mi blagovoli slavno vredništvo popraviti pomoto v „Slovenec“ od 10. maja zadevajočo zastopnika V. Kmeta iz županije Praproče in ne Zaprške, kakor je bilo brati. Pa kaj, če vredništvo zamenja P z Z ali če je to tiskovna pomota ali pisava sploh težko razumljiva, saj še slavni deželni odbor za celo županijo ne vé, ter si ne more predočiti kje da je srenja Praproče, kajti dvakratno je slavni deželni odbor poslal dopis županiji Praproče, pa vselej z naslovom: „Praproče pri Višnjogori“. Tudi ondí je vas Praproče, toda županija ni in o železnici po Temeniški dolini se tam ne more govoriti, ker ondí ni Temenice. Pač pa obsega županija Praproče, v fari Št. Lovrenški, desni in levi breg Temenice, z zadnjo postajo Trebno.

Ni ravno zameriti, ako je ta kraj bolj oddaljenemu svetu neznan, saj tukaj od Trebna po dolini dalje ni nobene ceste ali navadne poti, razun velike ceste, ki je pa četrť ure na strani.

Kdor se pripelje v Št. Lovrenec, dalje z vozom skoraj ne more in za to eni pravijo: od Št. Lorenca naprej je svet zadelan, ker kdor je z vozom sem prišel, se mora vrniti nazaj čez Veliko Loko na cesto, kajti naprej mu z vozom ni mogoče. Tedaj ni čuda, da je bolj oddaljenim in našim poslancem ta kraj neznan, ker ga ne morejo drugače viditi, kakor da nalašč 3 ure daleč od Št. Lorenca po Temeniški dolini do Metnaja Potoka peš gredó. Ta Metnaji Potok je pa vstric Višnje gore in dalje je ravna, odprta dolina do pod sv. Ane poleg Mirne peči.

Od kod tedaj toliko govorjenja, da bi železniška proga bila po Temeniški dolini daljša, kakor ona ob Krki? Ni mar tu nekoliko sumničenja?

Ko se je toč merilo za železno cesto, je rekel naš rojak, sodelavec in inženir pri oni meritvi, v Trebnem, da mu je na primeru po Temeniški dolini, ložje z metlo železnico napraviti, nego po Krški grapi s krampom. Govoril je gotovo pošteno, saj ga osebno poznamo.

Ako je slavni deželni vladi in našim gospodom poslancem kaj na tem ležeče, da bi se Dolenjecem vendar že enkrat na pomoč prišlo, kar bi koristilo spodnjemu delu in Ljubljani in Gorenjski pa Korški s pridelki, ki tam ne rastó, naj se krogi, ki imajo vso moč in priložnost za nas kaj storiti, takoj resno te reči poprimejo, ter prosijo tako dolgo, da bodo uslišani.

Tlaka bila je na Dolenjskem najdalje, šole so se pričele tukaj najkasneje in železnice zidajo se povsodi, samo Dolenjecem se ne privoščí ničesar ter čuti se Dolenjec, kakor da bi bil od vseh pozabljen reč.

Prav je rekel grajščak Marko Trebuhovič, da Dolenjci smo kakor v obzidji in za trdnjavami proti glavnemu mestu Ljubljani. Če pomislimo na Vagenšperk in pa Peščenjek nad Višnjogoro, je ta izrek resničen. Tudi pošt nam manjka, ker je treba dve in tri uri, pa tudi dalje iti, ako hočemo kak listič oddati. Največji del Kranjske je Dolenjsko, veliko davkov plačuje Dolenjska, pa za njo se briga najbolj marljivo davkarski eksekutor in njemu so vsi kraji dobro znani.

Nismo še obupali, vedno zremo z zaupajočim očesom na državne zastopnike, da nam skoraj pošljejo veselo poročilo, da se bo tudi Dolenjec smel po železni cesti voziti, ter mu ne bo treba dalje več po štirih čez Vagenšperk plezati.

Iz Umbre, 22. junija. Bral sem v našem dnevniku, da mladina pri vas v Ljubljani ne praznuje več godu svojega zavetnika sv. Alojzija. To je žalostno. Pri nas so to tudi opustili. Pa pri nas je še huje. Tu že kali in sad poganja pri vas v Ljubljani sejana nova vera. Napačno razlaganje: „Cum finis est licitus, etiam media sunt licita“ vdihnólo je pri nas nekemu prebrisanemu tatu gostilničarju kozo ukrasti. Tat je namreč slišal, da ta gospodar redi in pase po mestnem gojzdu nekaj koz, ki mu dajejo dobro mleko za mestno gospodo. Šine mu misel v glavo: Umbriško mestno starešinstvo je dalo oštirju le gostilno v najem, ne pa celega gojzda, toraj kozé mestu škodo delajo. Kako odvrniti škodo? E, šel bom in kozo ukradel in če se obnese in me ne zasačijo, bom pokradel vse kozé in mesto mi bo za to še hvaležno. Pozabil je sedmo božjih zapoved: „Ne kradi“, je šel in kozo ukradel. Pa „kar se ne stori, se ne zve“. Oštir jo drugi dan vdere za kozjim tatom in ga dobi unkraj Save v neki vasi. Kako je zanj zvedel, ne vem. Tudi mi ni znano, če je oštir kozo doma kaj po senci natepel, ker je zapustila svojo milo domovino na lepem griči. Potrebno in koristno bi pa bilo, ko bi naše mestno starešinstvo, ktero v resnici izvrstno skrbi za blagor in korist našega mesta, oštirjeve kozé nekoliko preteple, če tudi po senci, da ne bodo več objedale po gojzdu mladih drevesc. „Cum finis est licitus, etiam media sunt licita“. Pa temu ni tako. Ko bi bil tat, zvedevši za škodo, ki jo delajo kozé našemu mestu, temu to naznanil, bi bil dosegel svoj cilj in konec. Mesto bi ga bilo za to obdarovalo na eden ali drug način. Tako je pa po krivi veri zapeljan lastnovoljno hotel odstraniti to škodo in je dosegel svoj cilj in konec: ječo. — Le tako naprej! Kakoršna setev, takošna žetev!

Iz Kremsa, (v dolnji Avstriji) 19. junija. (Volitve v deželni zbor na Niže-Avstrijskem.) Ker mi

so od zanesliveh strani došla poročila o tistih gospodih kandidatih, ki se priporočajo za poslance v deželni zbor.

Naj toraj omenim kandidate za deželne občine in sicer za občine volilnega okraja:

Sechshaus (Hietzing, Mödling, Purkersdorf). Tukaj se je deželni odbornik Bauer odpovedal. Priporočen je župan Zelebor.

Hernals (Klosterneuburg, Ottakring, Tulln, Währing). Kandidat je dvorni svetovalac Zimmermann.

Bruck (Hainburg, Schwechat). Poslanec in posestnik pivarne Jos. Fischer.

Dunajsko Novomesto (Ebreichsdorf, Guttenstein, Baden, Pottenstein). Poslanec Dumba.

Neukirchen (Gloggnitz, Aspang, Kirchreihl). Kandidat prejšnji poslanec inženir Wegerer. Ponujata se tudi tajnik Raimann in posestnik Prettenhofer.

St. Hipolit (Melk, Herzogenburg, Atzenbrugg, Neulengbach, Hainfeld, Lilienfeld, Kirchberg). Tukaj kandidirata dva klerikalea proti prejšnjima poslancoma Pirko in Gesserti.

Scheibbs (Mang, Gaming). Kandidat klerikalec grof Kuefstein.

Waidhofen ob Ybbsi (Šentpeter). Prejšnji poslanec Oberndorfer. Mnoge občine ponujajo krčmarja Hofbauerja.

Amstetten (Haag, Ybbs). Dosedanji poslanec v. Kielmannsegg in klerikalni agitator o. Knab.

Korneuburg (Stockerau, Wolkersdorf). Poslanec Harmer.

Grossenzersdorf (Matzen, Marchegg). Prejšnji poslanec Marchen. Volili boste tudi občini Mistelbach in Laa poslance Granitscha in Schreiberja.

Oberhollabrunn (Hangsdorf). Tukaj se je poslanec Thomas odpovedal. Kandidujeta posestnik Eichhorn in vodja hranilnice v Oberhollabrunnu Gal po imenu in neki dr. Wanitschek. Schönerjeva stranka ponuja žurnalista Harkupa.

Krems (Mautern, Spitz). Kandidujeta dosedanja poslance Färnkranz in Schürer. Mnoge občine želijo slednjega pustiti in vincarja Majerhofra iz Rohrendorfa na njega mestu postaviti. — Vklub vsega Schönerjevega kričanja, da noče kandidirati — volili ga bodo zopet za okraj Zwettl.

Horn (Ravelsbach, Retz). Poslanec Ruf klerikalec z dušo in telesom.

Waidhofen ob Thaji. Zraven dosedajnega posl. barona Villa-Secca kandidira tudi državni poslanec Dobler.

Kteri bodo iz teh mnogih poklicanih izvoljeni poročal bodem po volilnih izvršitvah. R—ski.

Domače novice.

(Nova škofa.) V soboto došla so v Ljubljano telegrafična naznanila, da je za škofa Ljubljanskega izvoljen prečast. gosp. dr. Jakob Missia, kanonik in vodja knezoškofijske kancelije v Gradcu, rodом Slovenec iz Ljutomerske okolice na Štajarskem. Hvalijo ga kot izvrstnega duhovna in v vsakem tudi narodnem oziru, zanesljivega moža. Nam dozda še ni došlo nobeno poročilo, upamo pa, da dobimo skoraj zanesljivih naznanil in tudi natančnejih črtic iz življenja novega višjega pastirja. Rojen je leta 1838. — Za kneza in škofa Briksenskega na Tirolskem pa je po naznanilu tirolskih listov imenovan dosedanji pomožni škof in generalvikar predariski, prečastiti gospod dr. Simon Aichner, duhovščini jako dobro znan po izvrstni knjigi o cerkvenem pravu, ki se rabi skoraj po vseh bogoslovskih šolah. Rojen je l. 1816 v Terentenu na Tirolskem, ter je bil l. 1840 za mašnika l. 1882 pa za škofa posvečen.

(Duhovske spremembe v Ljubljanski škofiji.) Preč. g. Žiga Bohinec pride iz škofijske kancelije začasno iz službenih oziror za duhovnega pomočnika v predmestno Ljubljansko fare Trnovsko. Č. g. Janez Podboj gre iz Slavine za kurata v Št. Peter; č. g. Strupi pa iz Radeč za kaplana v Slavino.

(Profesorke službe na Ljubljanski gimnaziji), ki je bila vsled vpokojenja dr. Nejedlija razpisana, dobil je do sedaj začasno tukaj nastavljeni g. prof. Borštnar. V začasno pomoč pa pride namesto njega sim g. prof. Avguštin Vester, ki je pred nekimi leti že služil v Ljubljani, pa bil pozneje prestavljen v Budejevico na Českem. Ker ima g. prof. Heinrich zarad bolehnosti dopust za celo leto, nadomestuje ga izprašani suplent dr. Gratzi.

(Se. Alojzija) praznovali ste mestni deški ljudski šoli v mestni farni cerkvi sv. Jakoba svojega patrona. Kdor je pri tej svečanosti nazvoč bil, izvedel je, da je mestna deca v rokah izvrstnih krščanskih učiteljev, kajti sicer živa mestna mladina vedla se je med sv. opravilom v cerkvi in zunaj cerkve vrlo dobro. Pred sv. obhajilom nagovoril je č. g. J. Resnik z ginljivimi besedami mladino, koja je prvič stopila k mizi Gospodovi. Potem se je obrnil k navzočim starišem in jih opominjal k vztrajnemu in složnemu delu, z učitelji vred na polji krščanske vzgoje. V kratkem! Gosp. Resnika besede ganile so vsacega pričujočega v srce. Bog daj, da bi obrodile obilo sadu. Mladim gostom Gospodove mize pa gotovo nikdar ne preide ta dan iz spomina.

(Deželne sodnije Ljubljanske predsednik) postal je, kakor se po mestu govori, g. Kapretz, dosedanjí višje sodnije svetovalac. Prosili so za to mesto prav mnogi kandidati, med drugimi g. Heinricher, predsednik Celjske kresijske sodnije, ki se je bil prišel nalašč ponujat na Dunaj in se tam kazal kot prvega narodnjaka, g. Leitmeier, višje sodnije Graške svetovalac, ki je skušal po svoji stari navadi pozornost višjih krogov s tem na se obračati, da je naročil za Graško „Tagespost“ telegrame, da je on izbran za predsednika deželne sodnije Ljubljanske, g. Hočevnar, višje Graške sodnije svetovalac, ki se je tudi osebno poganjal za to službo, menda tudi g. Jevnikar, predsednik kresijske sodnije Novomeške, in še nekteri drugi. Nam se zdi, da je izvolitev g. Kapretza najprimernejša in najpravičnejša, ker on že veliko let služi pri Ljubljanski deželni sodnji ter je zarad svojega vljudnega in prijaznega obnašanja jako priljubljena oseba pri sodnijskih uradnikih in tudi v drugih krogih, kjer ga poznajo.

(„Kmetijsko potno predavanje“) imel bode dež. potovalni učitelj Gustav Pirc dne 29. t. m., t. j. na praznik sv. Petra in Pavla v Zgornih Gorjah pri Bledu. Predavanje se bode vršilo v šoli v Gorjah ter se prične po popoldanski službi božji.

(Slovenski brambovski polk,) ki se bo združil iz dosedanjih brambovskih batalijonov Ljubljana, Novomesto, Pazin in Gorica, imel bo svoj štab v Ljubljani. Iz tega vzroka zapustil bo tudi brambovski batalijon št. 24 Novomesto in se bo v Ljubljano preselil in to morda že letos jeseni. Brambovci se bodo namreč vdeležili meseca avgusta na Gorenjskem velikih vojaških vaj, h katerim pojdejo tudi Novomeški. Nazaj grede pa morda kar v Ljubljani ostanejo. Vojašnica za brambovce se tudi vže pripravlja iz stare sladkorske tovarne, kjer se bo iz dveh nadstropij po jedno napravilo. Kakor čujemo, dobi Novomesto za odškodnino en batalijon Kuhnovec.

(V ognji) razkazoval se je včeraj popoldne od 4½ do 5 ure Dunajski inženir g. Schalla. Prvokrat je bil v gromadi, ki je bila iz peterih kupov drva s petrolejem in smolo oblitih zložena, 5 minut. Ko se je povrnil je bila obleka popolnoma mrzla. Drugič ostal je ondi 7 minut, kjer se je na goročo gromado vsedal, in jo naposled z rokami razmetavati jel, kar je na gledalce prav povoljno vplivalo. Obleka njegova je vedno mokra vsled vode, ki mu jo morajo vanjo po napeljani cevi brizgati; po ravno tisti poti dobiva potrebnega zrakú. Navzoči so bili večinoma vsi Ljubljanski dostojanstveniki med njimi gg. dež. predsednik baron Winkler in župan Grasselli. Gasilci so pa prišli od blizo in daleč te najnovejše iznajdbe gledat.

(Vsakorečen štirileten otrok) zašel je včeraj popoldne okoli pete ure v Ljubljano. Ko bi ga ne bili že v poslednjem trenutku zapazili, ko je za Ahčinom znak na vodi ležeč okoli sebe otepal, vtonil bi bil. Star gospod podá se pogumen med dereče rujave valove, ki so mu do vrata segali in reši mlado življenje gotove smrti.

(Kres Ljubljanskega „Sokola“) gorel bo danes zvečer na Rožniku, če bo vreme. Pó stari navadi bodo letos čitalniški pevci pri „kresu“ popevali.

(Povodenj.) Iz Kopanja se nam 20. t. m. piše: Vsi travniki od Boštanjkega gradu, od Malega Mlačevega, izpod Slivnice in Št. Jurja do za Kopanjem in Velike ter Male Račne v daljavi 3 milj in v širokosti 15 do 20 minut ter v tem kraju ležeče njive so že 8 dni pod vodo. Krompir, fižol, proso in koruza popolnoma uničena; žito pomečkano, trava, in detelja oblatena ter za klajo nerabljiva. Včeraj je bil visokospoštovani gospod c. k. okr. glavar Mahkot prišel sem na ogled ter se po vodi pripeljal; obljubil je pomoč. Škode je nad 50.000 gld. Ubogi ljudje in živina! Tudi Unca je pri Planini stopila čez svoje obrežje ter poplavila okolico in nare-

dil škode okoli 6000 gold. Tako je ljudem, ki so nadejali dobre letine, upanje v resnici splavalo po vodi!

(Poskušnja.) Ako ni še komu znano, kako se jabolka in hruške, pa tudi debele slive najbolje hranijo, hočem ta-le poskus povedati: Lansko jesen, ko so jabolka posebno rade gnjile, ter jih ni bilo mogoče kaj časa hraniti, djal sem jih nekoliko v ugašeno apno, pa tako, da se niso skupaj tišala, ampak vsako za-sé. Letos koncem maja meseca pogledam, kaj je z njimi, in bila so nepokvarjena in čista, ko sem jih vzel iz apna, ter opral; bila so kakor da bi bila isto uro vtrgana z dreves. Apno bilo je v navadni jami, kjer je bilo preje vgašeno. Letos bom poskusil to v posebni posodi ter jo djal v klet, nekaj pa jih bom zopet pustil na prostem. Naj to poskušajo še drugi.

(Razpisani službi.) C. k. deželna sodnija v Ljubljani išče diurnista za mesečno plačo do 30 gold. Prošnje do 28. junija na ck. predsedništvo deželne sodnije. — Na Ljubljanskem gradu je spraznjena služba paznika II reda z letno plačo 260 gold. 25% doklado, s prostim stanovanjem toda le za paznikovo osebo, drva in luč, 480 gramov kruha na dan in pa prosta obleka. Prošnje v 4 tednih na ck. državno pravdnštvo v Ljubljani.

(Trgovinska in obrtna zbornica.) (Dalje.) Predlog št. 1 se tako, kakor je bil stavljen, ni vzprejel, a vzprejel se je jednoglasno predlog odseka za tarife, da se bode klasifikacija nemških državnih železnic ne gledé na sklepe drugih železnic vpeljala ter izvela. Po tem predlogu se bode predlagalo, da se naslednje, zdaj specialnemu cenovniku vštete vrste lesa pri avstrijsko-ogerskih železnicah uvrste v razred C.

1. Okrogla deblovina ali drogovi (tudi surov obsekan les) do 2½ metra dolg. 2. Panjevi (štorevina), razklan les (polena). 3. Dračje in vejerve (fašine). 4. Krajniki, kateri pri žaganji lesa odpadejo, ne čez 6 metrov dolgi. 5. Naslednje pri jamah uporabljano lesovje: Deblovina, stebri, železniški pragovi, prečnice, krajevniški koli, vsi do 6 metrov dolgosti, kakor tudi tanke deščice do 1½ metra dolgosti. — Predlagatelj namen je bil doseči, da bi se surova deblovina do 6 metrov dolgosti, brez razločka čemu se rabi, uvrstila v razred C.

Drugi in tretji predlog se je le gledé odprave refakcij vzprejel, sprejel pa se je jednoglasno naslednji predlog za tarife:

„C. kr. ravnateljstvo se živo prosi, da po udobljenih dozdanjih izkušnjah ob času ukrene, da se te refakcije kolikor možno odpravijo.“

Ker je g. Luckmann odpravo refakcij pri lesu še le tedaj nameraval, ko bi bil za menj vredne vrste lesa, posebno za les za kurjavo in oblikovec vpeljan že izjemni cenovnik I. ni bil zadovoljen, da se je glasovalo le o jednom delu njegovih predlogov ter se je držal svojega predloga zaradi splošne vpejlave izjemnega cenovnika št. I.

Vladni zastopnik se je izjavil proti upeljavi izjemnega cenovnika št. I., ker bi za posamne relacije povišali se dozdanji podstavki.

Ker se je prej omenjeni predlog odseka za tarife vzprejel, je izjavil predsednik, da predlog gosp. K. Luckmanna odpade. Ta pa je omenil, da je odsek za tarife priporočal vzprejeti le jeden del njegovih predlogov, da naj bi se še glasovalo o onem delu njegovega predloga, kateri zahteva splošno vpejlavo izjemnega tarifa za nekatere vrste lesa. Na to je odgovoril predsednik, da g. K. Luckmannov predlog odpade, da mu je pa na voljo dano, pri prihodnji seji zopet staviti predlog, kar tudi namerava storiti. Od predloga št. III. in IV. je predlagatelj odstopil.

Konečno opomni gosp. poročevalec, da bi bilo dobro, če bi v tarifnih zadevah vdeleženi krogi izrazili svoje želje, da bi se moglo o njih posvetovati in bi se opravičene pritožbe odpraviti mogle.

Zbornični predsednik g. J. Kušar izreka gosp. poročevalec za vztrajno zastopanje trgovskega in obrtnega stanu pri železničnem svetu zahvalo.

G. V. Petričič izreka željo, da bi se v odseku posvetovalo o tarifah.

G. K. Luckmann meni, naj bi se taka posvetovanja vršila še le tedaj, ko bodo zbornici dotične želje znane.

Zbornični predsednik g. J. Kušar opomni, da bodo vdeleženi krogi pač koj izrazili svoje želje, ko hitro zvedó o vsebini tega poročila.

Zbornica vzprejme poročilo člana državno-železničnega sveta g. K. Luckmanna z zadovoljstvom v

znanje ter se popolnem strinja z zahvalo, izrečeno po zborničnem predsedniku.

IV. Gosp. zbornični tajnik poroča o prošnjah firm A. Tschinkelnovih sinov in K. Molineja; v teh prošnjah se prosi za znižanje dozdanih vozarskih postavkov. Gosp. poročevalec prečita prošnje, nanašaje se na g. K. Luckmanna poročilo o posvetovanjih državno-železničnega sveta, v katerem poročilo se omenja vozarina teh firm, ter predlaga v imenu odseka:

Zbornica naj blagovoli obe prošnji najtopleje priporočati c. kr. ravnateljstvu za državno-železnično poslovanje na Dunaji.

Predlog se jednoglasno vzprejme.

V. Gosp. V. Petričič poroča o vprašanji, naj bi se li ne izdala naredba, s katero bi se v zmislu zakona z dne 23. junija 1881, drž. zak. št. 62, predovedalo onim trgovcem, kateri imajo pravico samo tržiti z žganimi opojnimi tekočinami imeti v zalogi v svojih prodajalnicah žgane opojne pijače v nezamašenih sodcih in nezapečatenih steklenicah.

(Dalje prih.)

Razne reči.

— Brnski škof dr. Bauer je izdal obširen pastirski list v katerem opozoruje duhovnike in vernike na zadnjo papežovo okrožnico Humanum genus, obrnjeno proti prostožidarjem ter jim razklada njihovo proti-kršansko, proti-cerkveno in prevratno delovanje. Ob enem priporoča knjizico „der Hammer der Freimaurerci am Kaiserthron der Habsburger“ ktero je leta 1875 spisal Januarij Osseg, da spozna ljudstvo, kako zlobne načela imajo prostožidari in koliko hudega so že povzročili v Avstriji. Glavne podpore jozifinizma so bili prostožidari, in revolucija od l. 1848 je delo prostožidarjev. Naloga vseh katoličanov je „delati na to, da ostane Avstrija katoliška država“, v miru živeča družina narodov pod žeslom bogoljubne habsburške rodovine, da ostane zavetnica sv. cerkve, braniteljica pravice in konservativnih načel.“

— Princ Henrik Hanavski sedmi sin umrlega kurfursta Hessenskega se je povrnil v naročje katoliške cerkve, kakor njegov praded Henrik II. pred 120 leti. Slovesnost se je vršila v Parizu in je bil pri nji navzoč tudi ondotni papežev poslanec.

— Star kanon. V minulih dneh so pripeljali na Moravsko star kanon, kterega so nekda rabili Johaniti v boju proti Turkom. L. 1522, ko je Johanitovski red vzel otok Rod, je bil ta kanon na turški vojni ladiji, ki je pa bila od sovražnih krogelj predrti in se je potopila. Od tega leta je bil kanon na dnu morja, dokler ga niso najnovejši čas potegnili iz globočine.

— Koliko so vredni plačani oskrbniki po bolnišnicah, kaže nam dogodek iz Pariške bolnišnice, kjer so pregnali usmiljene sestre in jih nadomestili s svetnimi oskrbniki in oskrbnicami. Strežaj Hermes je hotel vzeti nekemu bolniku vino, pa ker ga mu ta ni hotel dati, ga je Hermes tako pretepel, da je umrl.

— Napad na cerkve. Prevratniki so v svojem satanskem delu zopet za korak naprej. Z dinamitom so jeli vničevati cerkve, Pred nekoliko dnevi je poročal telegram, da je pred dinamitom celo sv. Petra cerkev v Rimu v nevarnosti in da so se straže radi tega pomnožile. Zdaj pa poročajo zopet listi o dveh že poskušanih napadih na hišo božjo. Oba sta se izvršila v Genovi. Naj prvo je zlobna roka postavila k fasadi cerkve „della Immacolata“ dve dinamični bombi, ki ste se razpočile in močno cerkveni zid poškodovale. Ljudstvo je bilo močno razburjeno. Ne dolgo na to se je po.ovil enak atentat v cerkvi sv. Lorenca. Pa k sreči ni cerkev veliko trpela, le cerkvena okna in okna bližnjih hiš so bila močno poškodovana. Tudi tlak na cesti in v bližnjih hišah je mnogo trpel, njihovi prebivalci so pa občutili velik strah. O povzročiteljih zlodejstva še ni nič znanega. Kakor se kaže nima Italija daleč do brezna, iz kterega bo težko vstala. Volenti non fit injuria!

— Le premirilo se je, ali kali? Šest in trideseti polk je bil iz Erfurta prestavljen v Halle. Tisti dan je tudi 40 Erfurtskih služabnic odpovedalo službo.

Telegrami.

Lvov, 23. junija. Včerajšnje ojavke poročajo vse, da povodenj pojema in voda vpada. Ker je pa ponoči zopet deževati pričelo, nevarnost nikakor ni še pri kraju. Največ škode je povodenj napravila okoli Sana in Dnjestra, kjer so ceste in železnice podsute in spodkopane, ravan pa pod vodo. Na mnogih krajih je voda vse pobrala in odnesla.

Rim, 22. junija. Razpočila se je smod-

nišnica v Pont-Remoli. Trideset oseb je mrtvih sedemnajst hudo poškodovanih.

Umrli so:

18. junija. Leopold Meden, umirovljeni c. kr. stožnik, 75 let, sv. Florijana ulice št. 31, oslabljenje.

19. junija. Alfons Tome, hišnega posestnika sin, 11 mes., Streliške ulice št. 14, otrpnjenje pljuč. — Lovrene Zelenc, ključarski mojster, 40 let, Pred Škofijo št. 8, vsled edema v možganih.

20. junija. Neža Petek, perica, 61 let, Kravja dolina št. 11, Marasmus.

21. junija. Ludvik Pavšek, ključavničar, 28 let, Predilne ulice št. 7, jetika.

V bolnišnici:

17. junija. Alojzija Jovana Kašman, delavčeva hči, 2 leti. (Poljanska cesta št. 42), osepnice. — Jernej Koderman, dninar, 43 let, prsna vodenica.

19. jun. Katar Dornik, 52 let, jetika.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

23. junija.

Papirna renta po 100 gl.	80 gl. 35	kr
Sreberna	81	35
4% avstr. zlata renta, davka prosta	102	30
Papirna renta, davka prosta	95	70
Akcije avstr.-ogerske banke	857	—
Kreditne akcije	305	80
London	121	90
Srebro	—	—
Ces. cekini	5	76
Francoski napoleond.	9	68 1/2
Nemške marke	59	60

Od 21. junija.

Ogerska zlata renta 6%	122	55	—
„ „ 4%	91	85	—
„ papirna renta 5%	88	70	—
Akcije anglo-avstr. banke	200 gl. 110	—	—
„ Länderbanke	102	—	—
„ avst.-oger. Lloyd v Trstu	560	—	—
„ državne železnice	315	50	—
„ Tramway-društva velj. 170 gl.	217	50	—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 125	75	—
4% „ „ 1860	500	135	25
Državne srečke iz l. 1864	100	169	—
„ „ 1864	50	186	—
Kreditne srečke	100	176	—
Ljubljanske srečke	20	23	50
Rudolfove srečke	10	18	75

Orglje

s 16 spremeni v lični omari, jako pripravne so na prodaji iz farne cerkve Borovniške po nizki ceni. Več pri cerkvenem opravništvu v Borovnici (na Kranjskem).

(1)

DUHOVNO PASTIRSTVO.

Slovenskim bogoslovcem in mašnikom
spisal

Anton Zupančič,
profesor pastirstva.

Cena 1 gl. 20 kr. Po pošti 10 kr. več.

Dobiva se v

Katoliški Bukvarni v Ljubljani.

Izišli prvi del obsega osebo in lastnosti duh. pastirja; potem homiletiko in katehetiko.

Tržaški škofijski list knjigo priporoča s sledečimi besedami: Opus multa eruditione et practica methodo compilatum... sacerdotibus optime commendamus.

Vožnji red cesarjevič Rudolfove železnice.

Iz Ljubljane v Beljak.

Iz Beljaka v Ljubljano.

Osobni vlaki

Postaje	št. 2018 po noči	št. 2014 zjutraj	št. 2016 dopolodne	št. 2012 zvečer
Ljubljana j. k.	12-15	6-40	11-40	6-35
Ljubljana R. k.	12-19	6-44	11-45	6-39
Vižmarje	12-29	6-53	11-55	6-48
Medvode	12-41	7-4	12-7	6-59
Loka	12-56	7-17	12-21	7-12
Kranj	1-12	7-32	12-38	7-26
Podnart	1-30	7-50	12-56	7-43
Radovljica	1-48	8-7	1-13	7-59
Lesce	1-55	8-15	1-24	8-8
Javornik	2-16	8-34	1-46	8-25
Jesenice	2-27	8-45	1-57	8-33
Dovje	2-47	9-4	2-18	8-49
Kranjska gora	3-16	9-33	2-48	9-11
Rateče-Weissenfels	3-31	9-48	3-3	9-24
Trbiž	3-48	10-5	3-20	9-38
Beljak j. k.	5-—	11-51	4-51	10-24

Osobni vlaki

Postaje	št. 2017 po noči	št. 2011 zjutraj	št. 2015 dopolodne	št. 2013 popoldne
Beljak j. k.	10-50	6-39	10-26	5-10
Trbiž	12-40	7-30	11-42	6-25
Rateče-Weissenfels	1-50	7-46	11-59	6-46
Kranjska gora	1-25	7-59	12-13	7-2
Dovje	1-56	8-22	12-38	7-29
Jesenice	2-23	8-41	12-58	7-52
Javornik	2-30	8-47	1-5	7-59
Lesce	2-57	9-6	1-26	8-21
Radovljica	3-3	9-11	1-31	8-26
Podnart	3-29	9-29	1-49	8-47
Kranj	3-50	9-45	2-5	9-4
Loka	4-12	9-59	2-20	9-20
Medvode	4-29	10-12	2-33	9-36
Vižmarje	4-42	10-23	2-44	9-44
Ljubljana R. k.	4-53	10-31	2-52	9-55
Ljubljana j. k.	5-—	10-35	2-56	10-—

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.

J. pl. Trnkóczy,

lekar „pri zlatem samorogu“,

priporoča in razpošilja s poštnim povzajem

Marijaceljske kapljice

za želodec,

MARIA-ZELLER
TROPFEN
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKOCZY
LAIBACH 4 STÜCK 20.

kterim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten uspeh pri vseh boleznih v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: mankanje slasti pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavobol, krč v želodcu, bitje srca, zabasavanje, gliste, bolezni na vrani, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gl., 5 tucatov samo 8 glod.

Svarilo! Opozorjamo, da se tiste istinite Marijaceljske kapljice dobivajo samo v lekarni pri „Samorogu“ zraven rotovža na Mestnem trgu v Ljubljani pri J. pl. Trnkóczy-Ju. Razpošiljava se le jeden tucat.

Cvet zoper trganje

po dr. Maliču,

je odločno najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, oteklino, otrpnele ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvetu zoper trganje po dr. Maliču“ z zraven stoječim znamenjem; 1 stekl. 50 kr.

Zahvala.

Gospodu J. pl. Trnkóczyju, lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na protinski bolezn na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezen čedalje hušja prihajala in vže več dni niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vaš dr. Maličev protinski cvet za 50 kr. ter si ga nemudoma naročim. In res, imel je čudovit uspeh, da so se po kratki rabi tega zdravila oprostili mučnih bolečin. S popolnim prepričanjem priznavam toraj dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jednaki bolezni priporočam. Vaši blagorodnosti pa izrekam najpriskrbenšo zahvalo, vzsem spoštovanjem udani

Franc Jug,

posestnik v Šmarji p. Celji.

Planinski želiščni sirop kranjski,

izboren zoper kašelj, hripavost, vrtoglav, prsne in pljučne bolezni; 1 stekl. 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo (Dorsch)

jetrno DORSCH olje,

najboljše vrste, izborno zoper bramore, pljučnico, kožne izpuške in bezgavne otekline. 1 stekl. 60 kr.

Salicilna ustna voda,

aromatična, vpliva oživljajoče, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Kričistilne kroglice,

c. k. priv.,

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se vže tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, otrpnjenih udih, skazenem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih, v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gl. 5 kr. Razpošiljava se le jeden zavoj.

Izvrstna homeopatična zdravila se pri nas zmirom frišne dobivajo.

Naročila iz dežele izvrše se takoj

v lekarni pri „samorogu“

Jul. pl. Trnkóczy-ja

na mestnem trgu v Ljubljani.